

Την πολυαγαπημένη μας

ΕΛΕΝΗ ΑΔΑΜΙΔΟΥ

(από Άγιο Αμβρόσιο και Κυθρέα
τέως κάτοικο συν. Άσπρες, Στρόβολο)

που απεβίωσε την Κυριακή 11/12/2016 σε ηλικία 90 ετών, κηδεύουμε σήμερα Τρίτη 13/12/2016, από τον ιερό ναό Αγ. Στυλιανού στον Συν. Άσπρες στον Στρόβολο, η ώρα 2:30 μ.μ. και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη της να παραστούν. Η ταφή θα γίνει στο κοιμητήριο Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης στη Λευκωσία.

Οι τεθλιμμένοι:

Θετή κόρη: Μαρούλλα Αδαμίδου Ηρακλέους
και λοιποί συγγενείς.

Παρακαλούμε όπως αντί στεφάνων γίνονται εισφορές για τις άπορες οικογένειες της ενορίας Αγ. Στυλιανού.

Τον πολυαγαπημένο μας πατέρα και παππού

ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΣΕΜΙΔΗ

(από την Κυθρέα και τέως κάτοικο
Αγίου Παύλου)

που απεβίωσε την Τετάρτη 14/12/2016, σε ηλικία 92 ετών, κηδεύουμε αύριο Σάββατο 17/12/2016, στις 11:00 π.μ., από τον ιερό ναό Αγίου Χαραλάμπους στο Γέρι και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Οι τεθλιμμένοι:

Τα παιδιά: Μαρία - Αντώνης Γεωργίου,
Γιούλα - Χαραλάμπος Κυπριανού
τα εγγόνια και λοιποί συγγενείς.

Αντί στεφάνων παρακαλούμε, όπως γίνονται εισφορές για τη Φιλόπρωχο του ιερού ναού Αγίου Χαραλάμπους στο Γέρι.

Επικήδειος Λόγος

In Memoriam

Μνήμη Βαρνάβα Χατζηπαναγή

της Χρυσόδεμης Χατζηπαναγή

Την 21^η Νοεμβρίου 2016, ανήμερα των Εισοδίων της Θεοτόκου, ο γνωστός ανά την Κύπρο φαρμακέμπορος Κυθρεώτης και επί έτη κάτοικος Λευκωσίας Βαρνάβας Χατζηπαναγής άφησε την τελευταία του πνοή στην αυλή του σπιτιού του στην Έγκωμη. Μια ακαριαία θανάσιμη πτώση από τη μια στιγμή στην άλλη και ένας αναπάντεχος τραγικός συγκλονισμός για τα παιδιά και όλους εμάς τους στενούς συγγενείς του. Ενώ ήταν έτοιμος να μεταβεί στο γραφείο του στα Λατσιά, όπου και οι σύγχρονες γραφειακές και αποθηκευτικές εγκαταστάσεις της ομώνυμης εταιρείας του, «άλλαι μεν βουλαί ανδρών, άλλα δε Θεός κελεύει»! Εκείνη τη μοιραία Δευτέρα θα έμενε ανολοκλήρωτη η προγραμματισμένη μεταμεσημβρινή του εργασία. Μια εργασία κολοσσιαίας επιχειρηματικής δραστηριότητας, αξιοθαύμαστων επιτευγμάτων και άλλων τόσων δημιουργικών προκλήσεων στον τομέα του εισαγωγικού και μεταπρατικού εμπορίου, που συνέχιζε με τον άοκνο νεανικό ζήλο και την ίδια αεικίνητη αφοσίωση μέχρι τα 89 του χρόνια, παρόλο που ευδόκησε να αναθέσει το πηδάλιο της διαχείρισης τού μεγάλου του επώνυμου οίκου στα αντάξια χέρια του υιού του Χρήστου Χατζηπαναγή.

Ένας, λοιπόν, χαλκέντερος και εκ του μηδενός αυτοδημιούργητος επιχειρηματίας έφυγε πρόσφατα από κοντά μας, όρδιος μαχητής επί των επάλξεων της κυπριακής

οικονομίας και, κατά θείαν οικονομίαν, χωρίς τις ενδεχόμενες οδυνηρές συνέπειες του βαθέος γήρατος. Εύφημες οι μνείες και δίκαια τα εύσημα για τη φιλοπρόοδη προσφορά του όχι απλώς στην ανάπτυξη της οικονομικής ζωής τού τόπου, αλλά κατ' εξοχήν για την αδιαμφισβήτητη συνεισφορά του στη βελτίωση της υγείας των συμπατριωτών του με την εισαγωγή και διάθεση σε όλη την Κύπρο αποτελεσματικών εξειδικευμένων φαρμάκων· καθώς επίσης η ανεπιτήδευτη απλότητα του χαρακτήρος του, η κοινωνικότητα των ζωντανών επαφών και των προσωπικών ανθρωπίνων σχέσεων ανάμεσα στους φαρμακευτικούς και ιατρικούς κύκλους και η αυθεντικότητα της ανθρωπιάς του προς όλους γενικότερα τους συνανθρώπους του μαρτυρείται από τις πολυπληθείς γνωριμίες, τους πολυάριθμους φίλους και εκτιμητές των έργων και των ημερών του. Εξού, και όταν τις εξεμέτρησε με ακμαίες και αγέραστες, ωστόσο, τις σωματικές και πνευματικές του δυνάμεις, ένα πλήθος κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των συγχωριανών του Κυθρεωτών μαζί με εκπροσώπους των τοπικών και πολιτικών αρχών τού ανταπέδωσαν το οφειλόμενο χρέος με την αδρόα προσέλευσή τους στην κηδεία του, στις 23 Νοεμβρίου, ως ελάχιστη ένδειξη αγάπης, ευγνωμοσύνης και εκτίμησης. Στον κατάμεστο κοιμητηριακό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης ασφυκτιούσαν τα στεφάνια και τα λουλούδια των ειλικρινών συλλυπητηρίων αισθημάτων μπροστά στο σείπτό του φέρετρο· όπως σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα πένθους ειλικρινή και πηγαία ήταν τα λόγια στον επιγραμματοικό επικήδειο του γαμπρού του Γιάννου Αργυρού, που τον αποχαιρέτησε εκ μέρους των παιδιών και των εγγονιών του.

Μετά τη νεκρώσιμη ακολουδία της εκδημίας του, τον συνοδεύσαμε στην τελευταία του κατοικία, για να συναντήσει στον οικογενειακό τάφο την αγαπημένη του σύζυγο Αδαμαντία (Τούλα), μιαν αληθινή αρχόντισσα της Μόρφου, πρότυπο ενάρετου ψυχικού κάλλους, πηγαίας ευγένειας και μειλιχιότητας, υπόδειγμα νοικοκυροσύνης και οικογενειακής θαλπωρής, που με την πρόωρη φυγή της, νικημένη από την ανίατη νόσο, την στερήθηκε για δεκαεννέα ολόκληρα χρόνια χρείας και μοναχικού βίου.

Σκιαγραφώντας αδρομερώς την προσωπικότητα και το ήθος του αξέχαστου και αγαπημένου μας Βαρνάβα Χατζηπαναγή, θα μπορούσαμε να επισημάνουμε τους εξής σημαντικούς σταθμούς της ακάδεκτης ανελικτικής του πορείας και της προσφοράς του στα κοινά:

Γεννήθηκε στην κατεχόμενη κωμόπολη Κυθρέα το 1927, στις 11 Ιουνίου, ημέρα μνήμης του Αποστόλου Βαρνάβα, για τούτο και κατά αγιόπνευστη παράκληση της μητέρας του βαφτίστηκε στο όνομα του Ιδρυτή της Εκκλησίας της Κύπρου.

Παιδί πενταμελούς αγροτικής οικογένειας, με τον πατέρα του Χατζηπαναγή Χατζησάββα να εργάζεται ως επιστάτης δημοσίων έργων για το κτίσιμο υδατοδεξαμενών σε απομακρυσμένα χωριά της Κύπρου και τη δυναμική μητέρα του Χρυστάλλα να σηκώνει το βάρος της επιβίωσης και της προκοπής των παιδιών τους, με τη συναίσθηση του μεγαλύτερου γιου ανέλαβε από πολύ νωρίς τον ρόλο του προστάτη της οικογένειας. Δούλεψε μέσα από σκληρές και αντίξοες συνθήκες στα λιγοστά τους λιχωράφα, αλλά τελειώνοντας το δημοτικό έπρεπε να φοιτήσει σε ανώτερο σχολείο, για να καταφέρει, εξασφαλίζοντας μιαν καλή κυβερνητική θέση, να συνεισφέρει στην αποκατάσταση των δύο του αδελφών, Ελενίτσας και Φραγκούλας· όπως και στις ιατρικές σπουδές στην Αθήνα του αδελφού του Αρτέμη Χατζηπαναγή, πράγμα που έπραξε πρόθυμα στη συνέχεια με το υστέρημα από τον πεινχρό του μισθό.

Έτσι, στα δύσκολα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου φοιτά στην Αγγλική Σχολή Λευκωσίας, που στεγαζόταν τότε σε ενοικιαζόμενο κτήριο της οδού Βύρωνος και που το 1942, με την εκκένωση, μεταφέρεται προσωρινά στην Κερύνεια. Εκεί, με λιγότερους

κινδύνους από επικείμενους βομβαρδισμούς, διαμένει και ο νεαρός Βαρνάβας ως οικοτρόφος με άλλους συμμαθητές και καθηγητές του. Μετά την αποφοίτησή του, εργοδοτείται για κάποιο χρονικό διάστημα όχι, όπως σχεδίαζε, στην αποικιοκρατική τότε κυβερνητική υπηρεσία, αλλά στη φαρμακευτική εταιρεία Παπαέλληνα, λόγω συγγένειας των ιδιοκτητών της με τη μητέρα του, λαμβάνοντας τον μηνιαίο αρχικά μισθό των £5, μέχρι που μια μέρα αποφασίζει να υλοποιήσει το όνειρό του: την έστω μικρή αλλά δική του φαρμακευτική επιχείρηση. Έτσι, δουλεύοντας νυχθημερόν και με τον ακαταπρόθετο ζήλο της θέλησής του, κατορθώνει με την πάροδο του χρόνου να δημιουργήσει μια πολυδύναμη εταιρεία φαρμάκων, ποιοτικών καλλυντικών, παιδικών τροφών και άλλων τροφίμων, καθώς και σκελετών γυαλιών με αποκλειστικές αντιπροσωπείες και εισαγωγές από επώνυμους οίκους του εξωτερικού. Για να αξιωθεί, με την αποτελεσματική συμβολή του επιχειρηματικού πνεύματος του Χρήστου, να δει τη σημερινή της επέκταση σε εμπλουτισμό φαρμακευτικών ειδών και άλλων προϊόντων, με ένα μεγάλο κύκλο εργασιών και τη συνεπακόλουθη εργοδότηση μιας πλειάδας καλών υπαλλήλων.

Με την πάλη της αντοχής, τον εργασιομανή μόχθο της μεθοδικότητάς του, την προσήλωση στους στόχους και την ακράδαντη πίστη της πραγματοποίησής τους αναδεικνύεται σε παράδειγμα προκοπής και καταξίωσης των κόπων του. Και αν ο ίδιος λόγω χαλεπών καιρών δεν κατάφερε να φτάσει μέχρι την πανεπιστημιακή βαθμίδα της μόρφωσής του, τον σκοπό αυτό τον επιφύλαξε στα παιδιά του, στέλνοντάς τα σε καλά πανεπιστήμια και ιδίως τον Χρήστο, που τον καμάρωνε ως απόφοιτο λαμπρών οικονομικών σπουδών στις αγγλικές σχολές κύρους και υψηλής επιστημονικής κατάρτισης τού LSE (London School of Economics) και London Business School για τον τίτλο τού MBA.

Ωστόσο, ο αείμνηστος Βαρνάβας Χατζηπαναγής όσες ανέσεις και υλικά αγαθά και αν εξασφάλισε για την οικογένειά του και όσα και αν κληροδότησε στα παιδιά του, δεν ξέχασε ποτέ τις ρίζες της καταγωγής του και της πατρογονικής κυδρεωτικής ανθρωπιάς. Απεναντίας, υπήρξε ένας υποδειγματικός τοπολάτρης για τη γενέτειρά του Κυθρέα, ενισχύοντας σωματεία και πολιτιστικούς της φορείς, ειδικότερα, μετά την προσφυγιά. Άνθρωπος, εξάλλου, με βαθύ δρασηκευτικό συναίσθημα πρόσφερε μαζί με τους άλλους δύο αδελφούς του, τον Αρτέμη και τον Αντρέα, για την οικοδόμηση βοηθητικών αιθουσών στο παρεκκλήσιο των Αγίων Αναργύρων του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας εις μνήμην των γονέων τους είτε κατ' ιδίαν εις μνήμην της προσφιλούς του συζύγου για την αγιογράφηση του παρεκκλησίου της Παναγίας της Ελευθερώτριας, παρά τον Ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας στο Πλατύ Αγλαντζιάς. Αλλά και πλείστα όσα κοινωφελή έργα και ευαγή ιδρύματα συνέδραμε αφειδώς, των οποίων το όνομα δεν χρειαζόταν να κοινοποιεί μήτε να διατυμπανίζει το ύψος των δωρεών του.

Όσοι τον γνωρίσαμε και τον ζήσαμε από κοντά, δεν κρύβαμε τον θαυμασμό μας για τις ηθικές αρχές, τις ενάρετες προθέσεις και τις υγιείς συνήθειες, μα προπάντων τα αληθινά αισθήματα της καρδιάς του: την κατάφαση και την αισιοδοξία του για τη ζωή μπροστά σε εμπόδια και δυσκολίες, την αγόγγυστη αντιμετώπιση της πολύχρονης χηρείας του, την εκτίμηση της πραγματικής φιλίας' την αγάπη του ακόμη για τη θάλασσα και τα ταξίδια, τη συστηματική φιλαναγνωσία του, κυρίως, ιστορικοπολιτικών βιβλίων και την έγνοια του ως αληθινού πατριώτη για το μέλλον της πατρίδας του. Επί πλέον, τους στενούς συναισθηματικούς δεσμούς με τα αγαπημένα του αδέρφια και την απέραντη στοργή για τα παιδιά του, την Έφη και τον Χρήστο, τον γαμπρό του Γιάννο και τη νύμφη του Μυρτώ, καθώς και για τα λατρευτά πέντε εγγόνια του. Ένας άξιος πατέρας, ένας καλός παππούς και ένας σπουδαίος άνθρωπος, που τους έκαμε όλους περήφανους, για να τον τιμούν και να τον μνημονεύουν εσαεί.

Πολυαγαπημένε και αξέχαστέ μας Βαρνάβα, ας είναι αιωνία και αιεταλής η μνήμη σου και μρωμένο το χώμα που σε σκεπάζει!

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Ο δρ. Νίνος Χριστοδουλίδης εισέφερε το ποσό των 500 ευρώ στη μνήμη των γονέων και της αδελφής του.

Η κα Μαρία Ορφανίδου-Γεωργιάδου εισέφερε το ποσό των 250 ευρώ στη μνήμη των γονέων και του αδελφού της.

Η κα Δώρα Ανδρέου εκ Νέου Χωρίου Κυθρέας εισέφερε το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της.

Η κα Στέλλα Καραμάνου-Χατζηκυριάκου εισέφερε το ποσό των 50 ευρώ.

Η Ευθυμία Σαλαφόρη-Γεωργιάδη εισέφερε το ποσό των 50 ευρώ.

Το Δ.Σ. του Σωματείου ευχαριστεί θερμά.

Το παρόν τεύχος έχει επιχορηγηθεί από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Η επιχορήγηση δεν σημαίνει την αποδοχή του περιεχομένου ή των απόψεων που εκφράζονται από τη συντακτική επιτροπή από πλευράς του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.